

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 11 januari 2011

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 42.140-42.150/II/PN
LR/MM

Betreft: Klacht tegen Mevr. [...], ontvanger van ontvangkantoor Anderlecht 2.

In zitting van 17 december 2010 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht van een Nederlandstalige particulier tegen mevrouw [...], ambtenaar van de FOD Financiën, onderzocht. Zij is ontvanger van belastingen, e.a. inspecteur en werkt op het ontvangkantoor Anderlecht 2.

o

o

o

In de loop van september 2009 belde klachtindiener deze ambtenaar op met het verzoek om een persoonlijk onderhoud m.b.t. de omvang van zijn achterstallige belastingen, de modaliteiten van betaling en de eventuele aanpassing via een gunstiger spreiding van de afbetalingen.

De klager kreeg haar slechts kort aan de lijn waarbij zij zei onvoldoende Nederlands te kennen om hierover te discussiëren, eraan toevoegend in het Frans dat zij haar beslissing had genomen en er niet wenste op terug te komen.

Hierna heeft hij nog enkele keren geprobeerd om mevr. [...] aan de lijn te krijgen. Ofwel kreeg hij daarbij niemand te spreken ofwel mevr. [...], administratief assistent (op “standaardbriefwisseling” van de betrokken dienst wordt zij regelmatig vermeld als opsteller van de kwestieuze brieven), die wel degelijk Nederlandstalig is maar over geen enkele beslissingsbevoegdheid m.b.t. de modaliteiten inzake inning van de belastingsschuld beschikt en hem dan ook daarvoor naar de ontvanger, mevr. [...], doorverwees.

Daarop schreef hij zowel de bemiddelingsdienst als de directeur invorderingen van de belastingen en het kabinet van Minister Reynders aan. Uiteindelijk kreeg hij een brief van 28 juni 2010 van de administrateur-generaal a.i. waarin stond dat de gewestelijke directeur invorderingen inzake betalingsmodaliteiten, vrijstelling van interesten e.d. de beslissingsbevoegdheid heeft. Deze directie verwees hem op haar beurt bij brief van 5 juli 2010 opnieuw door naar mevr. [...], de ontvanger van Anderlecht 2.

In juli, augustus en september 2010 zond klager haar aangetekende brieven en een gewone brief met een hernieuwd verzoek om een onderhoud en om in het Nederlands te woord te worden gestaan. Hij kreeg daarop geen reactie.

o

o

o

Op de vraag van de VCT om toelichting antwoordde u het volgende:

“Ingevolge uw schrijven van 24 september 2010 werd een administratief onderzoek ingesteld.

Sedert jaren is de FOD Financiën geconfronteerd met een chronisch tekort aan tweetalige ambtenaren. Om de continuïteit van de dienst te verzekeren – wat toch een absolute vereiste is – is men dan ook verplicht om ééntalige ambtenaren als interimaris aan te duiden. Bij gebrek aan officieel tweetalige ambtenaren werd de hogere functie van het diensthoofd van het ontvangkantoor Anderlecht 2 toegekend aan mevr. [...]. Zij behoort tot de Franse taalrol en is niet officieel tweetalig. Zij is wel in staat een belastingplichtige te woord te staan in het Nederlands. Indien de conversatie te technisch wordt, laat ze zich bijstaan door de Nederlandstalige medewerkster: mevr. [...]. De aan belastingplichtige door mevr. [...] medegedeelde beslissingen werden steeds in overleg met het diensthoofd genomen.

Mevr. Barthélemy heeft inderdaad – ten onrechte – niet toegestemd in een onderhoud met betrokkene. De belastingplichtige kan thans contact opnemen met de hr. [...], eerstaanwezend inspecteur diensthoofd van de comptabiliteitsinspectie te Elsene, die tot de Nederlandse taalrol behoort en hem graag alle nodige uitleg omtrent zijn te betalen belastingschuld zal geven.

De betrokken personeelsleden werden er nogmaals op attent gemaakt dat de naleving van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken strikt moet uitgevoerd worden.”

o

o

o

Het is evident dat de VCT onbevoegd is in het fiscale dispuut. Zij houdt alleen toezicht op de naleving van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Overeenkomstig de artikelen 35, § 1, en 19 van de SWT diende de betrokken dienst in zijn contacten met een particulier zowel schriftelijk als mondeling de taal van de betrokken particulier te gebruiken. Uit de klacht en uw toelichting blijkt dat de klager de briefwisseling in het Nederlands ontving. Op de verzoeken van de klager om zijn dossier met de ontvanger persoonlijk te bespreken kwam geen enkele reactie. Volledigheidshalve wijst de VCT op de bepaling van artikel 21, § 5, SWT, luidens dewelke niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij/zij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examen of door een bijzonder examen dat hij/zij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De VCT kan dan ook enkel besluiten dat de klacht ontvankelijk en gegrond is. Zij stelt anderzijds ook vast dat, nadat de klacht u ter kennis werd gebracht, u het nodige hebt gedaan om de klager in zijn taal te horen en de nodige uitleg over zijn dossier te geven.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager toegestuurd.